

Rohozenský zpravodaj 2/2010

Vydává OÚ Rohozná u Poličky • Povoleno MK pod č. E 18033 • <http://www.rohозна.cz> • Vyšlo v červnu 2010

DALI JSME JIM DŮVĚRU:

Karel Mitáš mladší

Proč jsem do toho šel? Vždyť už je to čtyři roky. A že utekly! No proč... Jako všichni. Na jedné straně chuť udělat něco pro obec. Dobrá parta, to taky.

To víte, poprvé. Moc jsem tomu nevěřil a přece jsem prošel. Nadšení – asi a naivita, zcela určitě. Jenomže to člověk poznal, až když se o něco začal snažit. Papíry, předpisy, ochota plná překážek i neochota naprosto otevřená.

Nějak tak to bylo, nebo spíš je, říká Karel Mitáš. Srostlý s obcí rodovou tradicí snad víc, než mnohý jiný mezi zastupiteli. Proto si přeje, aby obec fungovala a krásněla. Je člen komise životního prostředí a územního plánování, právě té, která má k řešení zmínovaných problémů blízko.

Řada našich velkých plánů nevyšla, nejsou na ně peníze. I to, co by mělo být více méně samozřejmé, v těch nejvyšších úrovních nefunguje. Třeba takový potok, řekli bychom obecní, ale to ne. Patří Povodí Moravy, ale spravovat by jej měly Státní lesy. Ani jeden, ani druhý nemá peníze na údržbu. Něco málo se sice najde v balíčku protipovodňových opatření, jenže to jsou peníze na regulaci. Dá se tomu jen těžko rozumět a už vůbec ne chápat. I to staré by mohlo sloužit, ovšem za potřebné údržby. A ani to nové se bez ní neobejde. A zajistit ji má kdo? Obec potok není, ta na údržbu peníze nedostane.

A tak je to se vším. V zimě padá obecní sníh, déšť je vlastně také obecní. Řešení Karel Mitáš vidí alespoň částečně ve svépomoci občanů. Konec konců, když to může fungovat jinde... Stačí se prý projít po vsi. U některých stavení je potok čistý, jinde ne, povinnost to není. Někde je tráva vysečená, i ten proužek, co by měla udělat obec. Povinnost to ale není. Leckde není ani síl. To se dá pochopit. I malá pomoc, jako třeba ten potok nebo tráva, je pomoc.

Jak se zdá, obec bude vždycky chudá. Nemáme tady Temešlín nebo Dukovany, které by do investic cpaly miliony. Tak si musíme pomoci sami. Ostatně i to naše úsilí se nyní zúročuje. Stačí se podívat, jak se mění "horní škola".

A že jsou rejpalové?

Jistě, jsou. Vždyť teď mají příležitost, na podzim jsou volby...

Red.

Co právě v Rohozné děláme

Jak jistě všichni víme, v polovině dubna započala přestavba horní školy. Jedná se o plnění z přidělené dotace na program

Investice do vaší budoucnosti
Spolufinancováno Evropskou unií
z Evropského fondu pro regionální rozvoj

REKONSTRUKCE BROWNFIELDU BÝVALÉ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V ROHOZNÉ.

Pro vysvětlení – je to rekonstrukce opuštěné, chátrající budovy za účelem jiného využití... Jak jsme již informovali, stavbu provádějí Zlínské stavby, s. r. o., ze Zlína. Denně zde práce provádí skupiny pracovníků různých profesí, některý den 15 i více. V současné době jsou provedeny venkovní izolace budovy, hrubé stavební práce uvnitř budovy, jsou sníženy stropy, rozvedeny vodovodní, elektrické a kanalizační přípojky, jsou nataženy rozvody pro počítačové sítě, jsou vyměněna okna, provádí se venkovní zateplení budovy, vybrány jsou již vnitřní obklady pro hygienická zařízení, vyrábí se nábytek pro zázemí jednotlivých místností (kuchyňské linky), ale i nábytek do místností samotných. Ze strany při hlavní silnici právě vzniká nový vchod do budovy, který bude mít plošinu pro bezbariérový přístup. Druhý vchod bude ze spodní strany, ve stejném místě jak byl původně.

Každých 14 dnů na této stavbě probíhá kontrolní den za přítomnosti mě, vedoucího stavby, stavebního dozoru (vykonává jej pan Němčák ze Svitav) a případně další osoby, kterou si stavební dozor vyžádá.

Chci se ale vrátit úplně na začátek, kdy jsme v zastupitelstvu začali hledat možnosti využití této opuštěné a chátrající budovy. Samozřejmě bylo nutné pro naše představy najít program, který by mohl finančně naše představy podpořit. Z mnoha titulů poskytovaných dotací nebylo možné podporu získat, ale naskytla se možnost čerpání prostředků z výše uvedeného programu, my dnes obecně říkáme „z evropských peněz“. K tomu už ale bylo zapotřebí velkých zkušeností a velmi dobrá orientace ve složitém systému poskytování dotací z prostředků Evropské unie a proto jsme navázali kontakt s firmou, která se specializuje na čerpání peněz z těchto programů a po několika schůzkách, mnoha telefonátech a řadě korespondence jsme s určitým rizikem do toho šli. Riziko bylo pro nás zejména v tom, že příprava kompletní žádosti včetně dokumentace byla

(Dokončení na straně 3)

Zájezd nejen pro důchodce

V sobotu 19. června 2010 se konal již tradiční zájezd pro naše seniory. Navštívili jsme Dílnu modrotisku manželů Danzingerových v Olešnici na Moravě. V jeskyni Rudka jsme zkontrolovali Blanické rytíře, jestli ještě spí a České zemi není nejhůř. Ti nejzdatnější vystoupali i na rozhlednu. Další památkou byl státní zámek Lysice se zámeckou zahradou. A pozdní oběd pro nás připravila paní Musilová v Hospůdce SURF u Evy a Vaška Ševčíkových.

Počasí nám přálo, všichni byli úžasní a prožili jsme společně krásný den.

Jana Hartlová

Už jsou tu dny, které má každé dítě i kantor nejraději – prázdniny.

Máme za sebou třetí rok, kdy škola v Rohozné funguje jako škola malotřídní. Chodí do ní jen děti od 1. do 5. třídy a protože jich není mnoho, jsou různé ročníky společně ve třídě. Letos se v jedné třídě učili společně prvňáčci a druháci, ve druhé třídě byly děti z 3., 4. a 5. ročníku.

Někomu se možná zdá divné, že se mohou dohromady učit dva nebo tři ročníky. Ale jde to docela dobře. Děti se od začátku první třídy učí, že některou práci musí zvládnout samostatně a naopak, když s paní učitelkou čtou nebo počítají, tak se na všechny dostane mnohokrát a nikdo se nestihne „ulejvat“.

Od školního roku 2007/08 se začalo ve škole učit podle školního vzdělávacího programu Radostné učení. Tento vzdělávací program si napsaly paní učitelky samy podle rámce vydaného Ministerstvem školství. Škola si sama stanovila, na co dá největší důraz. Ale žádné převratné změny od toho nečekejte – to hlavní zůstává stejné – stále učíme děti číst, psát, počítat a poznávat svět kolem sebe. Jen se snažíme používat takové způsoby učení, aby se dětem učení líbilo a do školy chodily s chutí. Občas všední dny proložíme něčím méně obvyklým: jedeme do divadla, bruslit, na výlet...

Jednou z povedených akcí byl výlet do svitavského muzea na výstavu ptáků, žijících na Svitavsku. Dětem jsme slíbili malé překvapení. To bylo škemrání, abychom to prozradili! Přemlouvání jsme nepodlehli ani při odchodu z muzea. Ale když jsme místo na autobusové nádraží zamířili na jinou stranu Svitav, Tereška z první třídy na to přišla: „Jedeme na vlak!“ A bylo to tak. Svezli jsme se vlakem ze Svitav do Políčky. Pro některé děti to byl opravdu velký zážitek, protože vlakem jely úplně poprvé.

Zdařilá byla také odpoledne, kdy jsme v kroužku Dovedných rukou vařili. Nejprve jsme pekli pizzu. Sami jsme si

připravili těsto, z něj si každé dítě vyválelo placku a obložilo si ji tím, co má

rádo. Sem tam někdo neznal míru: na kolo těsta navršil málem kopec šunky a sýra. Pekli jsme je ve školní kuchyni. To byla dobrota!

**Hurá,
prázdniny!**

Také na trojbarevném poháru z pudingu (který se nám připálil opravdu jen maličko) a slaných makových tyčinkách z listového těsta jsme si pochutnali. Jen uvedení školní jídelny do původního stavu trvalo ještě déle než naše vaření.

Ve čtvrtek před koncem školního roku jsme uspořádali výstavu výtvarných prací, které děti za školní rok vytvořily. Na výstavu se přišli podívat nejen maminky a tatínkové našich žáků, ale i několik dalších lidí z Rohozné.

Na výstavu navazovalo nocování ve škole. Předškoláci spí jednu noc v červnu s paní učitelkou ve školce pravidelně a tak jsme také chtěli zkusit, jaké to bude. Kolem sedmé hodiny navečer jsme se shromáždili ve škole, ale spát jsme samozřejmě hned nešli. Chvilí jsme si hráli na hřišti, chvíli v herně

a když se začínalo stmívat, vydali jsme se ven. Při šípkované jsme byli společně, to jsme se nebáli, ale horší byla „stezka odvahy“ od sokolovny po cestě dolů. Několik odvážlivců šlo samo, ostatní ve dvojici nebo trojici. A protože se nejvíc bála paní učitelka, museli s ní jít všichni prvňáci. Po návratu do školy jsme jen tak honem spát nešli – ještě dlouho jsme hráli karty a povídali si. Ráno jsme se připravili snídani a usedli zase do lavic.

V celém školním roce jsme podnikli ještě několik dalších akcí – některé společně se školou, některé sami: v září jsme

byli malovat na hradě Svojanově, v říjnu v divadle na Hurvínkovi, v prosinci jsme měli Mikulášskou besídku, v lednu a únoru jsme byli v Políčce bruslit, v březnu na Dni vody v ekocentru v Políčce, v dubnu v divadle a na dopravním hřišti, v květnu v muzeu ve Svitavách a na výletě v Jihlavě a v Polné. V květnu jsme také uspořádali sběr – shromáždili jsme bezmála dvě a půl tuny starého papíru.

I když prázdniny teprve začínají, na školní rok 2010/11 už jsme připraveni. Nové učebnice, sešity a pomůcky čekají ve skladu na žáčky. Jenom škoda, že žáčků není víc. A spojení školy se životem? Při povídání o tom, co by se neopatrným

dětem mohlo stát, pravil žák druhé třídy: „Nemáme chodit kolem stavby 'horní školy', protože tam by na nás mohl vybařnout nějaký cihelník a spolkl bysme bonbon, kdybysme nějaký měli.“!

Českomoravská Fatima

Nové proslulosti se dočkaly klášter s kostelem zasvěceným Panně Marii Fatimské v nedalekém Koclířově.

Název tohoto místa, inspirovaný jménem portugalského městečka, je Českomoravská Fatima. Téměř každý den je tu nějaký program, jak duchovní, tak rekreační. V létě, v čase prázdnin, je možné přijet do Koclířova na dovo-

nou s dětmi. Je zde zajištěno ubytování i restaurační stravování. Hlavní program bývá každou první sobotu a také 12. - 13. den v měsíci, ve dnech spjatých se zjevením Panny Marie ve Fatimě.

Toto vše spolu s pěkně opraveným farním kostelem sv. Filomeny činí z Koclířova místo, kam se se slovy chvály sjíždějí lidé z celé republiky. První Mariánskou sobotu letošního roku (3. července) zahájí slavnostní mše v 10,³⁰ hodin.

SOBOTA 3. července 2010

Srdečně zveme do Koclířova na 1. MARIÁNSKOU SOBOTU

Bohatý celodenní program:

14,⁰⁰ hod. PREMIÉRA MIMOŘÁDNÉHO CELOVEČERNÍHO FILMU „13. DEN“ (v angličtině s českými titulky)

17,⁰⁰ hod. HLAVNÍ KONCELEBROVÁNÁ MŠE SVATÁ

(Hl. celebrant a kazatel: P. ZBIGNIEW CZENDLIK, farář v Lanškrouně.)

Nedělní a pondělní program.

Co právě děláme

(Dokončení ze strany 1)

finančně náročná a nikde nebyla záruka, že dotaci dostaneme. Bez kompletní dokumentace ovšem není možnost o dotaci vůbec žádat, takže musí se nechat vytvořit veškeré „papírové“ podklady, zaplatit je, vše v určité lhůtě dopravit na ROP Severovýchod do Pardubic a pak čekat a sledovat na internetu, zda se objeví mezi úspěšnými Obec Rohozná. Vezl jsem tam tehdy dvě velké krabice materiálu. V prvním kole rozdělování peněz jsme neuspěli, úspěšní jsme byli až v kole druhém, což možná bylo dobře, protože pro druhé kolo se trochu rozšířily možnosti a díky tomu dostáváme peníze ještě na zateplení budovy, což předtím nešlo. Abychom získali možnost čerpání této dotace tohoto programu v maximální možné výši, tj. 92 %, nebylo možné do budovy umístit např. žádné služby pro občany!

Zajímavé bezpochyby je i zvláštní financování této stavby. Bylo zde, jak je výše uvedeno, vykonáno již mnoho práce a my vlastně dosud nic neplatíme. Firma provádějící stavbu toto zatím financuje ze svých prostředků, a první platba může být uskutečněna až

po převzetí stavby. Náklady na rekonstrukci budou činit 11,134 mil. Kč. Dotace nám byla poskytnuta ve výši max. 10,685 mil. Kč.

❖ **Připomínáme**, že stále můžete odkládat veškerá vysloužilá elektrozařízení do budovy bývalé knihovny.

Nově také začal v naší obci sběr světelných zdrojů. Na obecním úřadě můžete odevzdat úsporné kompaktní zářivky, výbojky, lineární (trubicové) zářivky a světelné zdroje s LED diodami.

❖ **Dokončila se akce v horní části obce a to rekonstrukce a dostavba části vodovodu u stadionu**, náklady činily 2,151 mil. Kč. Na tuto akce se nám podařilo získat dotaci z rozpočtu Pardubického kraje ve výši 1,5 mil. Kč.

❖ **Započalo se s rekonstrukcí sociálního zařízení společenského domu**, na kterou se nám podařilo získat dotaci z programu podpora obnovy venkova z ministerstva pro místní rozvoj. Celkové náklady měly činit 400 tis. Kč z toho dotace je 280 tisíc Kč. Po zahájení prací jsme se však museli rozhodnout z důvodu havarijního stavu podloží pod podlahami na toaletách i v části vstupní haly, ke kompletní rekonstrukci těchto podlah, takže náklady budou vyšší než jsme předpokládali.

❖ **V červenci a v srpnu se počítá se zahájením prací na dostavbě chodníků a výměnou kašny na hřbitově.** Předpokládané náklady 180 tis. Kč (z toho dotace z programu obnovy venkova z rozpočtu pardubického kraje 90 tisíc Kč) a s opravou dvou křížů u hřbitova. Předpokládané náklady 370 tis. Kč (z toho dotace z programu podpora obnovy venkova z ministerstva pro místní rozvoj 259 tis. Kč).

❖ **V letošním roce se ještě počítá se zahájením a ukončením prací na dešťové kanalizaci pro potřeby nových rodinných domků u stadionu.** Opět s dotační pomocí ve výši 250 tisíc Kč z programu podpora výstavby technické infrastruktury z ministerstva pro místní rozvoj.

Vladimír Židek, starosta

Rok našeho 120 výročí není bez vzrušujících akcí.

Ve středu 2. června byl naší jednotce vyhlášen požární poplach. Jednalo se o požár truhlárny v obci Banín. Jednotka se sešla v počtu 5 členů a výjezd cisterny se uskutečnil do pěti minut od vyhlášení poplachu! Po dojezdu na místo, kde už byla přítomna jednotka z Březové n. S., bylo zjištěno, že se jedná o zakouření prostoru od špatně hořících kamen. Truhlárna se odvětrala a cisterna se po dohodě s velitelem zásahu vrátila zpět na základnu.

V květnu a červnu jsme se připravovali na okrskovou soutěž ve Vítějvsi, kde se naši muži umístili na 4. místě (1. Banín, 2. Bělá II, 3. Lavičné). Žáci zúčastnili svou přípravu a získali 1. místo. Požární útok zvládli ve výborném čase.

To nejdůležitější na závěr:

v sobotu 3. července oslaví Sbor 120. výročí založení. Oslavy se budou konat na místním stadioně od 14 hodin. Bude předvedena historická i současná technika. Bude předvedeno vyproštění zraněné osoby z havarovaného vozidla a žáci se pochlubí požárním útokem. V rámci oslav bude znovuvysvěcen prapor. Občerstvení je zajištěno.

Oslavy zakončí taneční zábava pořádaná v neděli 4. července na hasičském parketu.

Všichni jsou srdečně zváni!

K výročí je připravována brožura, která odpoví na mnohé otázky z historie i současnosti SDH.

Naše asistence při tradičním pálení čarodějnic.

SPORTU ZDAR A FOTBALU ZVLÁŠT, ALE...

Zase skončil jeden ročník fotbalových soutěží, zase jsme o rok starší a zase stojíme před obdobnými problémy jako v letech předchozích. Nehledě na skutečnost, že žádný velký důvod k optimismu není. Jak tedy dopadla naše reprezentace?

ŽÁCI – se zúčastnili přeboru v kategorii 7+1. Hrál se turnajovým způsobem za účasti 6 týmů. Každé mužstvo sehrálo 24 utkání a naši žáci se v konečné tabulce umístili na 6. místě se ziskem 17 bodů při bilanci 5 výher, 2 nerozhodné výsledky a 17 porážek.

Vedoucím a zároveň trenérem naší omladiny je pan Vl. Žídek. Děti jej mají velmi rádi. Mužstvo je omlazené, takže je předpoklad, že v příštích sezónách budou jejich výsledky lepší a lepší.

DOROSTENCI – výbor SK řešil ještě před začátkem soutěže dvě otázky: První byla, zda tým do Okresního přeboru vůbec přihlásit. Mužstvo se potýkalo s nedostatkem hráčů ochotných hrát a navíc, vzhledem k věkovému složení mužstva, bylo zřejmé, že jde o dernieru dorosteneckého fotbalu v Rohozné. Druhá otázka, navazující na první, byla, kde sehnat pro tým trenéra. Po několika jednáních a příslibu hráčů, že přistoupí odpovědně k plnění povinností spojených s podáním přihlášky, výbor přihlášku potvrdil. Post trenéra se výboru také podařilo obsadit a s mužstvem začal pracovat pan M. Moravec.

Bohužel, velmi brzy po zahájení soutěže se potvrdilo přísloví „sliby-chyby“. Několik hráčů nedokázalo splnit daný slib a tak byl trenér celou sezónu nucen řešit nedostatek hráčů, často i za pomoci žáků. Ještě horší byla účast při trenincích. Důsledkem je umístění týmu na 7. místě se ziskem 37 bodů při bilanci 11 vítězství, 4 remízy a 11 porážek. Nejvíce vstřelených branek má na svém kontě Jirka Baldík, který s počtem 22 vstřelených gólů obsadil v přeboru dorostu 3. místo.

Odpoledne úsměvů

SK Rohozná uspořádal v sobotu 19. května 2010 na místním stadioně zábavné dětské odpoledne, Dětský den. Vše začalo krátce po 13. hodině, kdy postupně přicházely děti a zábava se začala pozvolna rozjíždět. Celý program řídil zkušený bavič, který dětem nabídl mnoho zajímavých a zábavných her a soutěží, vtipků a legráček. Vše bylo doprovázeno dětskou diskotékou, na které se do tance zapojili kromě dětí i dospělí. Děti byly za své výkony odměňovány drobnými sladkostmi a po souvislém dvouhodinovém programu byly dostatečně unaveny.

Ke konci Dětského dne byla možnost svést se spolu s majitelem na plochodrážní motorce, která zde byla vystavena ve vši parádě po celé odpoledne. Sportovní klub děkuje všem, kteří se na pořádání Dětského dne podíleli a také všem zúčastněným, dětem i dospělým. Dohromady jich bylo asi stopadesát.

Dětský úsměv byl pro nás tou nejlepší odměnou!

SK Rohozná

Výbor SK děkuje všem hráčům, trenérům i činovníkům, kteří se zasloužili o dorostenecký fotbal za jejich práci a do budoucna si lze přát, aby tato prodleva byla co nejkratší.

MUŽI – startovali ve III. třídě okresu. Ještě před zahájením soutěže došlo k dalšímu omlazení hráčského kádru, tým tak vstupoval do nového soutěžního ročníku s celkem oprávněnými nadějemi na umístění v popředí tabulky. Stejně představy jistě měl i trenér, pan J. Mauer. Protože se však musel potýkat se stejnými potížemi, jako trenér dorostu, byla realita – bohužel – krutá. Podzimní část soutěže se mužstvu vůbec nepovedla, a i když si v jarní části soutěže reputaci o málo napravilo, je celkové umístění daleko za očekáváním příznivců. V konečném pořadí skončili muži na 12. místě se ziskem 31 bodů při bilanci 9 výher, 4 remízy a 15 proher. I v tomto případě byl kanonýrem Jirka Baldík se 7 vstřelenými góly. Lze si jen přát, aby hráči herní zlepšení ze závěru jarní části soutěže potvrdili i v soutěžním ročníku 2010-2011.

Z nejbližších akcí připomínáme malé oslavy – 65. výročí založení SK – které výbor SK připravuje na sobotu 17. července.

FB

HÁDEJ, HÁDEJ, HADAČI!

Kdo uhádne,
co je na obrázcích?

Hodný Rašín?

Pověst o zlém Rašínovi známe asi všichni. Robotou trápil poddané, zvláště ty, co měli představovat hrad. A tak byl po předčasné smrti nucen cestovat na ohnivě svini od Štumberku na Svojanov v doprovodu pekelné chásky. Nevěřte těm, kteří tvrdí že jezdí na dobytčeti, na býku, jistě - ohnivém. Takové nesmysly mohou vyprávět v Jedlové, Poličce, nebo ve Svojanově, my víme své. Ano, byl odčarován, ale možná že ne docela úplně... Jak říkáme, víme své.

Byl i jiný Rašín. Hodný? To, když se učitelskému Václavu Skálovi či spíše jeho ženě Voršile narodil první syn, Kašpar (12. 1. 1673). Za kmotru mu šla urozená paní Helena Rašínová a kmotrem byl sám urozený a statečný rytíř, pan Rudolf Rašín z Rýzmburka. Kašpar, jen co dosáhl 21 let, jak už to tak bývávalo, v lednu byl za svědka a v říjnu měl sám veselku. Vzal si Dorotu Ehrenbergrovou z Hutí. Tím historie Skalků v Rohozné končí – víc nevíme. O Rašínech ano, ale jenom o málo, maličko víc. Jednak to, že Helena Rašínová (jiná?) byla manželkou Karla Záruby z Hustířan (+1657) a po jeho skonu se provdala ještě dvakrát. Záhy nato byl Svojanov jako sídlo Zárubů opuštěn (1667) a stal se z něj panský dům, sídlo správy panství. To byla doba, kdy jej Rašínové navštěvovali – vedle Rudolfa Fridricha a také Václava. Snad zde i spravovali. Jestli byl některý z nich ten zloduch, je dodnes otázkou. **MK**